

Underbilag 4.

Redegørelse for fængselsdirektoratets praksis i sager om genindsættelse.

I. Afgørelser på grund af nyt strafbart forhold, for hvilket der idømmes frihedsstraf inden prøvetidens udløb.

Ved afgørelsen af, hvorvidt genindsættelse skal ske på grund af kriminalitet begået i prøvetiden, spiller overtrædelsens grovhed en væsentlig rolle. Tidligere skete der automatisk genindsættelse ved ny dom på 4 måneder og derover.

I de senere år har praksis fortsat været således, at langt den største del af de prøvelsladte, som idømmes straf af fængsel i 4 måneder eller derover, genindsættes, men bestemmelse om genindsættelse træffes i intet tilfælde, uden at der først har fundet en konkret vurdering sted af hensigtsmæssigheden og rimeligheden heraf.

Som udgangspunkt for overvejelserne om, hvorvidt genindsættelse kan undlades, foretages en vurdering af, hvorvidt den tidligere pådømte og den senest pådømte kriminalitet er ligeartet eller uligeartet. Er de 2 kriminalitetsarter uligeartede, undlades genindsættelse i almindelighed. Man er herved opmærksom på, at to arter af kriminalitet formelt kan være ligeartede, mens forholdet dog reelt er, at „den anden lovovertrædelse ... i samme grad som den første (kan) stå psykologisk isoleret i forhold til tiltaltes karakter og livsvaner“ (Waaben: „Betingede straffedomme“, side 198). Omvendt kan det være tilfældet, at den senest pådømte kriminalitet vel formelt er uligeartet i forhold til den først pådømte, men dog kan fremtræde som et led i den pågældendes generelle og fortsat forløbende asocialitetsmønster, når dette helhedsvurderes på grundlag af tidligere kriminalitet, almindelig livsførelse, milieu m. v.

Som yderligere momenter, der indgår i vurderingen af genindsættelsesspørgsmålet, kan fremhæves den tidsmæssige afstand mellem den tidligere pådømte kriminalitet og den senest pådømte kriminalitet samt den tidsmæssige afstand mellem prøvels-

delsen og den senest begæede kriminalitet. Herudover lægges der vægt på forløbet af den hidtidige del af prøvetiden og navnlig på, om der er en stabilisering eller et behandlingsarbejde i gang, som fuldbyrkelse af frihedsstraf ikke i højere grad end nødvendigt bør gribe forstyrrende ind i. I sådanne tilfælde vil det undertiden være mere hensigtsmæssigt at forlænge prøvetiden — eventuelt i forbindelse med ændring af vilkårene — end at træffe bestemmelse om genindsættelse til udståelse af reststraffen.

Fig. 1. Antal genindsættelser i perioden 15. juli-15. november 1972 på grund af ny kriminalitet, fordelt efter den nye strafs længde.

Fængsel eller sær-fængsel	
i 30 dage eller derunder	2
i over 30 dage-60 dage	2
i over 2 mdr.-3mdr.	16
i over 3 mdr.-4 mdr.	30
i over 4 mdr.-6 mdr.	51
i over 6 mdr.-12 mdr.	79
i over 12 mdr.	37
I alt	217

II. Foranstaltninger på grund af andre vilkårsovertrædelser.

Spørgsmålet om, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger efter straffelovens § 40 over for prøvelsladte, som i prøvetiden har begået andre vilkårsovertrædelser end nyt strafbart forhold, afgøres ligeledes på grundlag af et konkret skøn, hvori indgår en vurdering af vilkårsovertrædelsens grovhed, herunder hvilken betydning der må tillægges den som kriminogen faktor.

Er vilkårsovertrædelsen af grovere karakter, og det må antages at være formålsløst at fortsætte efterforsorgsmæssige foranstalt-